

RESTRUKTURYZACJA

Maniewski & Tarkowski

Restrukturyzacja

Postępowanie restrukturyzacyjne jest prowadzone wobec dłużników niewypłacalnych, bądź zagrożonych niewypłacalnością. Nadrzędnym celem postępowania restrukturyzacyjnego jest uniknięcie postępowania likwidacyjnego poprzez podjęcie wobec dłużnika procedur naprawczych prowadzących do restrukturyzacji zobowiązań i polepszenia jego sytuacji finansowej oraz zabezpieczenia słusznych roszczeń wierzycieli. Najbardziej kompleksową procedurą restrukturyzacyjną jest postępowanie sanacyjne, które umożliwia przekształcenie zadłużonego przedsiębiorcy w podmiot efektywny gospodarczo. W przeciwieństwie do upadłości, restrukturyzacja umożliwia zachowanie istniejącego przedsiębiorstwa na zasadach uzgodnionych z wierzycielami, a także może stanowić środek ochrony przed upadłością.

Kto może złożyć wniosek restrukturyzacyjny?

Postępowanie restrukturyzacyjne wszczyna się na wniosek złożony przez dłużnika. W przypadku postępowania sanacyjnego wniosek taki może zgłosić również wierzyciel.

Postępowanie restrukturyzacyjne może zostać przeprowadzone w stosunku do każdego niewypłacalnego lub zagrożonego niewypłacalnością przedsiębiorcy, tj. osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, prowadzącej we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.

Procedura restrukturyzacyjna dotyczy w szczególności:

- spółek kapitałowych (spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka akcyjna);
- spółek osobowych (spółka jawna, partnerska, komandytowa, komandytowo-akcyjna);
- wspólników spółek osobowych, ponoszących odpowiedzialność za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;
- osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą;
- wspólników spółki cywilnej;
- spółek kapitałowych w organizacji;
- stowarzyszeń;
- fundacji;
- związków zawodowych;
- instytucji badawczych;
- kościelnych osób prawnych.

Kiedy złożyć wniosek restrukturyzacyjny?

Postępowanie restrukturyzacyjne może być prowadzone wobec dłużnika niewypłacalnego lub zagrożonego niewypłacalnością, co stanowi przesłankę pozytywną otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego.

Niewypłacalność to stan, w którym dłużnik utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Wymagalne zobowiązanie to dług, którego termin zapłaty już upłynął. Przyjmuje się, że stan niewypłacalności zachodzi, gdy opóźnienie w wykonaniu zobowiązań pieniężnych przekracza trzy miesiące. W przypadku spółek przyjmuje się, że dłużnik jest niewypłacalny także wtedy, gdy jego zobowiązania pieniężne przekraczają wartość jego majątku, a stan ten utrzymuje się przez okres przekraczający 2 lata. Ponadto, domniemywa się, że zobowiązania pieniężne dłużnika przekraczają wartość jego majątku, jeżeli zgodnie z bilansem jego zobowiązania, z wyłączeniem rezerw na zobowiązania oraz zobowiązań wobec jednostek powiązanych, przekraczają wartość jego aktywów, a stan ten utrzymuje się przez okres przekraczający 2 lata.

Przez dłużnika zagrożonego niewypłacalnością należy rozumieć dłużnika, którego sytuacja ekonomiczna wskazuje, że w niedługim czasie może stać się niewypłacalny.

Przesłanką negatywną otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego jest pokrzywdzenie wierzycieli.

W przypadku złożenia wniosku restrukturyzacyjnego i wniosku o ogłoszenie upadłości, w pierwszej kolejności rozpoznaje się wniosek restrukturyzacyjny.

Jakie są typy postępowań restrukturyzacyjnych?

Restrukturyzację przeprowadza się w następujących postępowaniach restrukturyzacyjnych:

1. postępowaniu o zatwierdzenie układu;
2. przyspieszonym postępowaniu układowym;
3. postępowaniu układowym;
4. postępowaniu sanacyjnym.

Postępowanie o zatwierdzenie układu

Zasadnicza część postępowania o zatwierdzenie układu toczy się poza sądem. Dłużnik zawiera umowę z nadzorcą układu, a następnie razem z nim przygotowuje propozycje układowe, które przedstawia wierzycielom oraz zbiera ich głosy.

Układ zostaje zawarty, jeżeli zagłosowała za nim większość wierzycieli (większość osobowa), jednocześnie posiadających łącznie wierzytelności na poziomie co najmniej 2/3 ogólnej sumy wierzytelności (większość kapitałowa). Co istotne, obie te większości są liczone w stosunku do wszystkich wierzycieli a nie tylko wierzycieli którzy głosowali nad układem. Jest to jedyne spośród postępowań restrukturyzacyjnych, w którym większość obliczana jest w stosunku do wszystkich wierzycieli, a nie wyłącznie w stosunku do tych głosujących.

Prawo restrukturyzacyjne wyłącza możliwość zawarcia układu w przedmiotowym trybie, jeżeli wierzytelności sporne przekraczają 15% wszystkich wierzytelności przysługujących względem dłużnika.

Jeżeli za zawarciem układu opowiedziała się wymagana większość wierzycieli, dłużnik może złożyć do Sądu wniosek o zatwierdzenie układu. Sąd odmawia zatwierdzenia układu, jeżeli narusza on prawo albo jeżeli jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany.

Z dniem uprawomocnienia się postanowienia zatwierdzającego układ, postępowania zabezpieczające i egzekucyjne prowadzone przeciwko dłużnikowi w celu zaspokojenia wierzytelności objętych układem ulegają umorzeniu z mocy prawa.

W toku tego postępowania dłużnik, pomimo współpracy z nadzorcą układu, nie traci prawa do samodzielnego zarządzania swoim majątkiem.

Przyspieszone postępowanie układowe

Postępowanie to może zostać przeprowadzone, jeżeli suma wierzytelności spornych nie przekracza 15% ogólnej sumy wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem. Dłużnik wraz z wnioskiem o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego składa propozycje układowe dla wierzycieli.

Sąd rozpoznaje wniosek o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego na posiedzeniu niejawnym wyłącznie na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku. Wniosek rozpoznaje się w terminie tygodnia od dnia jego złożenia.

Wraz z otwarciem przyspieszonego postępowania układowego, Sąd wyznacza nadzorcę sądowego, który zawiadamia wierzycieli o otwarciu postępowania oraz sporządza i przedkłada sędziemu-komisarzowi spis wierzytelności oraz plan restrukturyzacyjny, uwzględniający propozycje restrukturyzacji przedstawione przez dłużnika. Wierzyciele nie mogą składać sprzeciwów do spisu wierzytelności.

Sędzia-komisarz zwołuje następnie zgromadzenie wierzycieli, które będzie głosować nad układem, decydującym o dalszych losach dłużnika. Uchwała o przyjęciu układu zapada, jeżeli „za” opowie się większość wierzycieli, którzy oddali ważny głos, a którym przysługuje łącznie co najmniej 2/3 sumy wierzytelności (liczone w stosunku do wierzycieli głosujących).

Postępowanie zostaje zakończone z dniem uprawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu.

Z dniem otwarcia postępowania, ulegają zawieszeniu postępowania egzekucyjne dotyczące wierzytelności objętych układem. Od tego momentu nie jest również dopuszczalne wszczęcie wobec tych wierzytelności nowych postępowań egzekucyjnych.

W trakcie przyspieszonego postępowania układowego dłużnik zachowuje prawo do dokonywania czynności zwykłego zarządu nad swoim majątkiem i działalnością przedsiębiorstwa. Czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu (np. sprzedaż wartościowego przedmiotu) wymagają zgody nadzorcę sądowego.

Postępowanie układowe

Postępowanie to może zostać przeprowadzane, gdy suma wierzytelności spornych przekracza 15% ogólnej sumy zobowiązań.

Postępowanie układowe umożliwia dłużnikowi zawarcie układu po sporządzeniu i zatwierdzeniu spisu wierzytelności. We wniosku o otwarcie postępowania układowego dłużnik uprawdopodobnia zdolność do bieżącego zaspokajania kosztów postępowania układowego i zobowiązań powstałych po dniu jego otwarcia.

Wraz z otwarciem postępowania układowego, Sąd wyznacza nadzorcę sądowego, który sporządza i składa sędziemu-komisarzowi plan restrukturyzacyjny, uwzględniający propozycje restrukturyzacji przedstawione przez dłużnika oraz spis wierzytelności. Wierzyciele są uprawnieni do składania sprzeciwów do sporządzonego przez nadzorcę spisu wierzytelności. Z tego powodu postępowanie układowe jest znacznie dłuższe niż przyspieszone postępowanie układowe, które nie przewiduje uprawnienia wierzycieli do zgłaszania sprzeciwów. Spis wierzytelności podlega zatwierdzeniu przez sędziego-komisarza.

Sędzia-komisarz wyznacza następnie termin zgromadzenia wierzycieli w celu głosowania nad układem. Uchwała zgromadzenia wierzycieli o przyjęciu układu zapada, jeżeli wypowie się za nią większość wierzycieli, którzy oddali ważny głos, a którym przysługuje łącznie co najmniej 2/3 sumy wierzytelności (liczone w stosunku do wierzycieli głosujących).

Postępowanie zostaje zakończone z dniem uprawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu.

Postępowania egzekucyjne dotyczące wierzytelności objętych układem, wszczęte przed dniem otwarcia postępowania układowego, ulegają zawieszeniu wraz z dniem otwarcia postępowania. Obowiązuje również zakaz wszczynania nowych postępowań egzekucyjnych dotyczących wierzytelności objętych układem z mocy prawa. Kwoty wyegzekwowane do tej pory w zawieszonym postępowaniu egzekucyjnym, a jeszcze niewydane, przelewa się do masy układowej.

Podobnie jak w uproszczonym postępowaniu układowym, dłużnik zachowuje prawo do dokonywania czynności zwykłego zarządu nad swoim majątkiem i działalnością przedsiębiorstwa. Czynności przekraczające ten zakres wymagają jednak zgody nadzorcy sądowego.

Postępowanie sanacyjne

Dłużnik może złożyć wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego niezależnie od tego, jaki jest procent wierzytelności spornych w stosunku do ogółu jego zobowiązań. Jest to również jedyne spośród postępowań restrukturyzacyjnych, które może zostać zainicjowane przez wierzyciela.

Postępowanie sanacyjne jest najdalej idącym postępowaniem restrukturyzacyjnym i co do zasady jego otwarcie skutkuje utratą uprawnienia dłużnika do sprawowania zarządu nad swoim mieniem i przedsiębiorstwem. Uprawnienia te przejmuje zarządca wyznaczony przez Sąd. Jeżeli skuteczne przeprowadzenie postępowania sanacyjnego wymaga osobistego udziału dłużnika lub jego reprezentantów, a jednocześnie dają oni gwarancję należytego sprawowania zarządu, Sąd może zezwolić dłużnikowi na wykonywanie zarządu nad całością lub częścią przedsiębiorstwa w zakresie nieprzekraczającym zakresu zwykłego zarządu.

Wraz z dniem otwarcia postępowania sanacyjnego mienie służące prowadzeniu przedsiębiorstwa oraz mienie należące do dłużnika stają się masą sanacyjną. Dłużnik wskazuje i wydaje zarządcy cały swój majątek oraz wydaje dokumenty dotyczące jego działalności, majątku oraz rozliczeń, w szczególności księgi rachunkowe.

W porozumieniu z dłużnikiem zarządca sporządza spis wierzytelności oraz plan restrukturyzacyjny, wskazujący na planowane działania naprawcze, mające na celu nie tylko restrukturyzację zadłużenia ale też poprawę sytuacji finansowej dłużnika. Jako przykład takich działań można wskazać redukcję zatrudnienia lub zbycie niektórych składników majątku dłużnika. Możliwość przeprowadzenia powyższych działań jest głównym elementem odróżniającym to postępowanie od innych postępowań restrukturyzacyjnych. Nie ulega wątpliwości, iż postępowanie sanacyjne w największym stopniu ingeruje w strukturę przedsiębiorstwa i majątek dłużnika, wykorzystując przy tym instrumenty właściwe dla postępowania upadłościowego (np. sprzedaż składników majątku dłużnika). Wobec powyższego, najistotniejszym z punktu widzenia dłużnika etapem postępowania sanacyjnego jest właśnie realizacja przez zarządcę planu restrukturyzacyjnego.

Po zrealizowaniu całości lub części planu restrukturyzacyjnego, sędzia-komisarz zwołuje zgromadzenie wierzycieli w celu głosowania nad układem. Uchwała zgromadzenia wierzycieli o przyjęciu układu zapada, jeżeli wypowie się za nią większość wierzycieli, którzy oddali ważny głos, a którym przysługuje łącznie co najmniej $\frac{2}{3}$ sumy wierzytelności (liczone w stosunku do wierzycieli głosujących).

Postępowanie zostaje zakończone z dniem uprawomocnienia się postanowienia o zatwierdzeniu układu.

Wraz z dniem otwarcia postępowania sanacyjnego postępowania egzekucyjne skierowane do majątku, który wszedł w skład masy sanacyjnej, wszczęte przed dniem otwarcia postępowania sanacyjnego z mocy prawa ulegają zawieszeniu. Co istotne, w toku postępowania sanacyjnego wierzyciel rzeczowy (np. wierzyciel hipoteczny) nie może prowadzić postępowania egzekucyjnego skierowanego do majątku dłużnika.

Innym istotnym skutkiem otwarcia postępowania sanacyjnego jest wygaśnięcie prokury oraz innych pełnomocnictw udzielonych przez dłużnika.

Jak długo trwa postępowanie restrukturyzacyjne?

Czas od momentu otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego do chwili jego zakończenia jest uzależniony przede wszystkim od typu postępowania. W przypadku przyspieszonych postępowań układowych całe postępowanie trwa do pół roku. Pozostałe postępowania restrukturyzacyjne przeważnie trwają od kilku miesięcy do około roku, jednakże postępowanie sanacyjne, które z racji swej specyfiki wymaga większego nakładu czasu i pracy, w niektórych przypadkach może trwać nawet 3 lata.

Warto jednak pamiętać, że faktyczna długość postępowania restrukturyzacyjnego w każdym przypadku może być odmienna, w zależności nie tylko od stopnia skomplikowania sprawy, ale również chociażby od liczby aktualnie toczących się postępowań w danym Sądzie oraz wielu innych czynników.

Jakie są koszty postępowania?

Koszty postępowania restrukturyzacyjnego obejmują opłaty i wydatki. Opłata sądowa od wniosku o zatwierdzenie układu albo o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego wynosi 1000 zł. W przypadku uproszczonego wniosku o otwarcie postępowania sanacyjnego opłata sądowa wynosi 200 zł. Wydatki postępowania restrukturyzacyjnego to przede wszystkim koszty obwieszczeń, ogłoszeń czy też koszty funkcjonowania rady wierzycieli.

W przypadku postępowania sanacyjnego za istotne koszty należy uznać te związane ze sporządzeniem opisu i oszacowaniem masy sanacyjnej, jeżeli wymagają zatrudnienia rzeczoznawcy majątkowego oraz koszty i wydatki związane z likwidacją składników masy sanacyjnej.

Do wydatków postępowania restrukturyzacyjnego zalicza się również wynagrodzenie nadzorca sądowego, zarządcy lub nadzorca układu (w zależności od trybu postępowania). Wynagrodzenie to jest zależne przede wszystkim od liczby wierzycieli, będących uczestnikami postępowania oraz sumy wierzytelności objętych postępowaniem.

Wynagrodzenie nadzorca sądowego kształtuje się w granicach od 2 do 44-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Wynagrodzenie zarządcy ustalane jest natomiast w granicach 3 do 208-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

Inaczej wygląda kwestia wynagrodzenia nadzorca układu, bowiem jest ono w sposób dowolny regulowane w umowie z dłużnikiem i nie podlega jakimkolwiek ustawowym ograniczeniom. Wynagrodzenie to włączone jest w koszty postępowania restrukturyzacyjnego i nie stanowi wierzytelności ujętej w układzie.

Poza powyższymi kosztami, dłużnik reprezentowany przez pełnomocnika ponosi również koszty obsługi prawnej.

Jakie są korzyści związane z restrukturyzacją?

Procedura restrukturyzacyjna ma na celu nie tylko pełniejsze zaspokojenie wierzycieli ale przede wszystkim poprawę sytuacji finansowej przedsiębiorcy przez co stanowi co raz częściej wybieraną przez przedsiębiorców alternatywę wobec ogłoszenia upadłości. Każde z postępowań restrukturyzacyjnych charakteryzuje się własną specyfiką, pozwala na osiągnięcie różnych celów i powinno być dostosowane do aktualnej sytuacji dłużnika, wobec czego każde posiada właściwe dla siebie zalety.

Można jednak wyodrębnić pewne cechy wspólne postępowań restrukturyzacyjnych, gdzie całokształt podejmowanych w nich działań przekłada się na korzyści takie jak:

- ochrona przed toczącymi się egzekucjami komorniczymi - wstrzymanie egzekucji pozwala na uwolnienie środków na bieżącą działalność i rozwój przedsiębiorcy oraz odzyskanie płynności finansowej;
- umożliwienie dłużnikowi wynegocjowania ze swoimi wierzycielami optymalnego układu przy niezakłóconym funkcjonowaniu przedsiębiorstwa dłużnika;
- możliwość redukcji długu np. w zakresie odsetek;

- ochrona przed postępowaniem upadłościowym (ostateczną utratą przedsiębiorstwa) - celem postępowania restrukturyzacyjnego jest uniknięcie upadłości dłużnika poprzez umożliwienie mu restrukturyzacji jego zobowiązań. Istotne jest, że w przypadku złożenia zarówno wniosku o ogłoszenie upadłości, jak i wniosku restrukturyzacyjnego, Sąd w pierwszej kolejności jest zobligowany rozpoznać wniosek restrukturyzacyjny;
- możliwość ustalenia nowych terminów płatności zobowiązań;
- pomoc doradcy restrukturyzacyjnego, który czuwa nad przebiegiem całego procesu;
- ochrona majątku przedsiębiorcy;
- możliwość bezobciążeniowej sprzedaży zbędnych aktywów majątku dłużnika;
- szansa na utrzymanie relacji z dotychczasowymi kontrahentami;
- w przypadku postępowania sanacyjnego - możliwość redukcji zatrudnienia w zadłużonym przedsiębiorstwie (na zasadach przewidzianych w postępowaniu upadłościowym);
- w przypadku postępowania sanacyjnego - możliwość odstąpienia przez zarządcę od nierentownych umów.

Jakie są wady postępowania restrukturyzacyjnego?

Należy pamiętać, iż każde z postępowań restrukturyzacyjnych ma inne cele i założenia, wobec czego to co w jednym postępowaniu można uznać za wadę, na gruncie innego postępowania faktycznie jest jego zaletą. Jako wspólne dla większości postępowań restrukturyzacyjnych wady można jednak wymienić:

- niepełną ochronę przed postępowaniami egzekucyjnymi (zwłaszcza w przyspieszonym postępowaniu układowym);
- częściową lub całkowitą utratę kontroli dłużnika nad przedsiębiorstwem na skutek ustanowienia nadzorca sądowego lub zarządcy;
- znaczące koszty postępowań – zwłaszcza w przypadku postępowania sanacyjnego;
- sformalizowaną i długotrwałą procedurę (w przypadku postępowania sanacyjnego jest to okres co najmniej roczny, a w praktyce – najczęściej nawet 2-3 letni);
- restrykcyjny nadzór nad majątkiem dłużnika sprawowany przez organy sądowe (w tym sędziego-komisarza) oraz wierzycieli;
- wygaśnięcie udzielonych pełnomocnictw;
- utrudnienia w pozyskaniu nowych kontrahentów oraz inwestorów (wielu kontraktów przejawia niechęć do współpracy z dłużnikiem będącym w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego);
- możliwość zakwestionowania czynności dłużnika dokonanych przed otwarciem postępowania restrukturyzacyjnego, jako mających na celu „ucieczkę z majątkiem”.

Czym różni się restrukturyzacja od upadłości?

Postępowanie restrukturyzacyjne ma zawsze pierwszeństwo przed postępowaniem upadłościowym, gdyż nie można przeprowadzać ich jednocześnie. Można pokusić się o stwierdzenie, że postępowanie restrukturyzacyjne jest skierowane do dłużnika, podczas gdy postępowanie upadłościowe dedykowane jest wierzycielom (nadrzędnym celem postępowania upadłościowego jest spłata wierzycielom w jak najwyższym stopniu w drodze likwidacji majątku dłużnika).

Założeniem postępowania restrukturyzacyjnego jest stworzenie warunków, w którym wierzyciele będą mieli możliwość jak najpełniejszego zaspokojenia swoich wierzytelności, a przedsiębiorstwo dłużnika uniknie likwidacji.

Postępowanie restrukturyzacyjne, w odróżnieniu od postępowania upadłościowego realizuje swoistą politykę „nowej szansy”, umożliwia dłużnikowi skorzystanie z mechanizmów naprawczych oraz pozwala na wyjście z długów przy utrzymaniu dotychczasowego przedsiębiorstwa dłużnika.

Kiedy warto rozważyć złożenie wniosku restrukturyzacyjnego?

Restrukturyzacja jest skutecznym rozwiązaniem pozwalającym na uratowanie zadłużonego przedsiębiorstwa. Zmierza do poprawy sytuacji ekonomicznej dłużnika oraz pozwala na przywrócenie zdolności do wykonywania bieżących zobowiązań, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony przed postępowaniami egzekucyjnymi przeciwko dłużnikowi. W przypadku pojawienia się problemów z płynnością finansową warto zatem skorzystać z profesjonalnej pomocy kancelarii w przeprowadzeniu takiego postępowania.

Istotny jest również aspekt ewentualnej odpowiedzialności odszkodowawczej- reprezentantów spółki na gruncie prawa upadłościowego. Zgodnie z art. 21 ust. 1 prawa upadłościowego, dłużnik jest zobowiązany złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości w ciągu 30 dni od zaistnienia stanu niewypłacalności. Niezłożenie wniosku o ogłoszenie upadłości w tym terminie przez osoby uprawnione do reprezentacji spółki może skutkować ich odpowiedzialnością odszkodowawczą względem wierzycieli, chyba że wykażą, iż nie złożyli wniosku o ogłoszenie upadłości bez swojej winy. Osoby te mogą uwolnić się od odpowiedzialności, jeżeli wykażą, że w terminie 30 dni od zaistnienia stanu niewypłacalności otwarto postępowanie restrukturyzacyjne albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu.

Pamiętać jednak należy, iż samo złożenie wniosku o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego lub wniosku o zatwierdzenie układu nie uwalnia od odpowiedzialności za nieterminowe złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości. Dopiero bowiem uwzględnienie wniosku przez Sąd pozwala na uniknięcie wyżej wskazanej odpowiedzialności. Biorąc pod uwagę tempo procedowania sądów upadłościowych, wysoce prawdopodobnym jest, iż pomimo złożenia wniosku restrukturyzacyjnego we właściwym czasie, zostanie on rozpoznany przez Sąd już po upływie 30 dni od zaistnienia stanu niewypłacalności, wobec czego reprezentanci spółki nie zostaną zwolnieni z odpowiedzialności odszkodowawczej. Aby uniknąć takiej sytuacji zaleca się jednocześnie złożenie wniosku o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego oraz wniosku o ogłoszenie upadłości.

Podsumowując powyższe informacje dotyczące postępowania restrukturyzacyjnego, niewątpliwie można stwierdzić, że dzięki skutecznie przeprowadzonemu postępowaniu dłużnik odzyska możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w wolnym od długów przedsiębiorstwie, natomiast jego wierzyciele zostaną zaspokojeni w optymalnym stopniu.

Kancelaria Maniewski & Tarkowski

Kancelaria Maniewski & Tarkowski to zespół prawników, którzy na co dzień służą klientom swoją wiedzą oraz doświadczeniem. Jedną ze specjalizacji Kancelarii jest połączenie zagadnień prawa upadłościowego i restrukturyzacyjnego z szeroko rozumianym prawem gospodarczym.

Kancelaria świadczy pomoc przedsiębiorcom oraz konsumentom znajdującym się w stanie niewypłacalności oraz zagrożonym niewypłacalnością. Oferujemy pomoc w znajdowaniu rozwiązań prawnych dla osób, które na skutek wyjątkowych i niezawinionych przez siebie okoliczności popadły w zadłużenie.

Zajmujemy się kompleksową obsługą klientów, począwszy od oceny zaistnienia przesłanek upadłościowych i restrukturyzacyjnych aż do prawomocnego zakończenia postępowania sądowego.

Zrób pierwszy krok i skontaktuj się z nami

radca prawny

Paweł Maniewski

☎ + 48 600-410-102

✉ pawel.maniewski@kancelaria-mt.pl

adwokat

Michał Tarkowski

☎ + 48 882-084-144

✉ michal.tarkowski@kancelaria-mt.pl

Maniewski & Tarkowski

📍 Aleja Jana Chrystiana Szucha 8 (IV piętro)
00-582 Warszawa